

DIEM NOMINALEM

V I R I

Magnifici, Nobilissimi, Amplissimi
Consultissimique

D O M I N I

**JOHANNIS
GODOFREDI
ROESNERI,**

*Burggrabii Regii, Pro-Consulis
ac Protoscholarchæ*

In Regia hac Civitate
Longe meritissimi gravissimique
Anno 1713.

*Fausto sidere recurrentem,
Exili hoc Carmine*

Rudi quidem Minerva, sed fido ubique demissæ
mentis interprete concepto
celebrabant

Gymnasii Thorunensis
Auditores Supremi & Primi Ordinis.

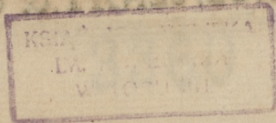
T H O R V N I I,

Impressit Joannes Nicolai, NOB. SENAT. & GYMNASII Typographus.

JAm dulce læto carmine perstrepat
Pindi cacumen, jamque Tuas docet,
Vir summe, laudes erudita
Calliope resonare sylvas.
Vultu benigno respice, quæ dies
Hic Nominalis carmina provocat,
Interque plaudentes clientes
Inveniant facilem rogamus
Locum Camœnæ. Magna quidem jubet
Præceps subire ausu temerario
Nos Musa, dum versu molesto
Limina tentat adire Vestra.
Terrent ephebi sæva pericula,
Quicum procaci scanderet impetu
Currum parentis, fertur alti
Fulminibus periisse Jovæ.
Terret superbi flebilis Icari
Ruina, qui dum celsa nimis petit
Alis ineptis fertur undis
Icarium imposuisse nomen,
Si summa possem fundere carmina,
Velut Catullus vel cecinit Maro
Sorum olim, vix valerem
Hocce satis celebrare festum.
Ignosce, Fautor Maxime, carmini
Quod nostra tardo pectine concinit
Minerva, nec minante balbas
Respue, Vir, facie Camœnas.
Iovi supremo non minus hic placet,
Quisquis tenellæ sanguine proluit
Aras bidentis, quam sacellum
Mille boum tepidum cruore.

Sic

Sic Rex benigno pectore Persicus
Recepit undam, quam manibus cliens
Haustam ferebat, cum novercans
Sors meliora negasset ipsi.
Docte gubernas, quem tibi tradidit,
Vir summe, quassæ naviculæ Deus
Clavum, licet quandoque pugna
Commoveat fera turbo bella.
Timet beatam prædo nefarius
Tentare navim, sed jurat eminus
Latere, vel turpi malignæ
Consuluisse fuga saluti.
Velut citatis gressibus aufugit
Lupus cruentus, nec tenerum gregem
Adire tentat, si fidelis
Debile servet ovile pastor.
Quodsi tremendus terreat Æolus,
Ætherq; crebris fulminibus micet,
Ad tuta pervagam reducis
Littora Summe, Patrone, pinum.
Ventura quævis e specula potens
Longe ante cernis, quæque pericula
Instare quassæ scis carinæ,
Consilio removes potente.
Discrimen omne hinc pro tenera tui
Salute civis magnanimus subis,
Non hostium sævæ cohortes
Non subeunda pericla terrent.
Accedit erga Pierides sacras
Favor, canendus pectine tinnulo,
Quas inter bellicas tueris
Non secus atque pater, ruinas.
Ergo

Ergo serena fronte Tuas canunt
Laudes, sonoram pars citharam capit,
Pars læta ducit plectra, colles
Carminibus reboant supini.
Tacere præstat queis sacer artibus
Apollo primos imbuerit Tuæ
Annos iuventæ, ne Camæna
Pondere sub nimio fatiscant.
Majora multo dulcisono forent
Canenda plectro, ni Tua quoslibet
Contemneret virtus colores
Non secus atque perenne marmor.
Hinc Nominalem, Maxime Vir, Tuam
Læto celebrat pectore civium
Cohors & antiquo dolore
Explicat ægra Thoruna mentem.
En ceu fideles carmine supplice
Et duplicatis sollicitent Deum
Palmis clientes, omniumque
Ore preces gementur istæ.
His se sodales Castalides piæ
Præbent, & alti limina supplices
Pulsant Olympi, pro Tuaque
Thura ferunt humiles salute.
Semper sereno Te facilis precor
Fortuna vultu respiciat: dies
Quem jam celebras Nominalis
Sidere sæpe hilari recurrat.
Donec peractis pro populi bono
Et pro Camænis, quas colis unice,
Curis solutus morte dulci
Sideream repetes Olympum.

Ergo